

Buđenje duša distorzija

POGLAVLJE 9 Misteriozna DNA

DNA dvostruka spirala kao model/predložak/uzorak svih formi života susreće se u znanosti već više od pedeset godina, od otkrića Crick-a i Watson-a. Naše znanje o DNA se od onda dramatično povećalo. DNA pohranjuje kemijske molekularne instrukcije za staničnu reprodukciju. To je glavni nacrt za reprodukciju svih proteina, koji se nalaze u stanicama organizma. Ljudsko tijelo sadrži prema procjenama između 70.000 i 90.000 različitih proteina.

DNA spirala je uvijani (spiralizirani) dvostruki niz objekata. Svaki je niz sastavljen od približno 3,1 milijarde nukleotida. Ulančani nukleotidi formiraju taj golemi lanac. Postoje samo četiri različita osnovna nukleotida korištena u lancu. Te baze su označene svojim inicijalnim slovom adenin (A), citozin (C), guanin (G) i timin (T).

Tri od tih baza u lancu formiraju triplete ili kodone. Postoji samo $4^3 = 64$ različita tipa kodona u DNA lancu. Svaki triplet ili kodon je genetski ekvivalent jedne amino kiseline, gradbenog bloka proteina. Jedan se protein sastoji od stotinjak amino kiselina, pa je stoga potreban isti broj kodona za kodiranje jednog proteina. Sekvencija kodona koja kodira jedan jedini protein se naziva genom.

Nukleotidi formiraju mostove parova baza između dva DNA niza. Jedan od nukleotidnog para baza je u jednom DNA nizu a drugi na suprotnom DNA nizu. Na taj način parovi baza formiraju most, kemijski spoj između dva DNA niza, povezujući ih u uvijene stube slične dvostrukoj spirali.

Od kompletnog lanca tripleta (kodona) potpunog DNA niza se koristi samo 5% koristi za kodiranje i reprodukciju proteina. Drugih 99% je nazvano bezvrijednom ("junk") ili neaktivnom ("dormant") DNA; izgleda kao besmislena repeticija tripleta, s kojima zapadni znanstvenici jednostavno neznaju što bi činili. Dugo su vremena znanstvenici vjerovali kako 95% ne-kodirajućeg dijela DNA potpuna redundancija. No danas postoje dokazi kako ne-kodirajuća DNA nije uopće beskorisna, već je u stvari važnija od kodirajućih kodona. Revolucionarna nova otkrića razotkrivaju kako je ideja da se naslijeđena genetska struktura organizma ne može mijenjati kriva. Dokazano je kako se sekvencije DNA molekularnih kodona mogu reprogramirati!

Projekt ljudskog genoma

Najdublje istraživanje ikada provedeno na 5% kodirajućih tripleta ljudskog DNA niza, je istraživanje u međunarodnom zajedničkom naporu nazvanom Internacionalnim projektom ljudskog genoma. Zadatak Projekta je bio identificiranje kompletne strukture ljudske DNA i kartiranje njenih tripleta i gena. Kako ljudsko tijelo sadrži najmanje 70.000 različitih proteina, očekivao se nalaz najmanje 100.000 gena u ljudskoj DNA, 70.000 za objašnjavanje fizikalne reprodukcije ljudskog tijela (geni kodiranja proteina) i nekih 30.000 raznih gena za objašnjavanje različitosti osobnosti i karaktera ljudskog bića. Kada je završena prva verzija nacrtu ljudskog genoma 2001., a konačna verzija 2004., velike nade i očekivanja biologa svijeta su bile raspršene u komadiće, kada je pronađeno samo 30.000 gena ljudske DNA. Trideset tisuća gena u ljudskom genomu je samo tri tisuće više od genoma miša. projekt ljudskog genoma je također razotkrilo kako dijelimo 98% svojih gena sa čimpanzama!

Sve naše pretpostavke o DNA kao svetoj knjizi života, koja sadrži sve tekstove za pisanje svakog poglavlja u biologiji, se sada moraju re-evaluirati. DNA razlika između ljudskih bića i primata, iz kojih smo evoluirali je jednostavno premala da bi uzela u obzir samo razlike u pojavnosti, a posebno ne i ogromne razlike u svijesnoj svjesnosti i inteligentnim sposobnostima. Na DNA razini imamo više zajedničkog s dupinima nego s majmunima.

Buđenje duša distorzija

Bezvrijedna (junk) DNA

I dok je Zapadna znanost investirala u Međunarodni projekt ljudskog genoma, fokusirajući se na 5% kodirajućih tripleta DNA, u Sovjetskom savezu 1990. je formirana grupa ruskih znanstvenika Ruske akademije znanosti s ciljem proučavanja kompletnog ljudskog genoma. To je istraživanje vodio dr. Pjotr Garjajev, član Ruske akademije znanosti kao i član Akademije znanosti u New York-u. Rusko je istraživanje bilo široko-kutno i otvorenog stajališta glede svojeg istraživanja. Istraživački je tim uključivao fizičare, molekularne biologe, embriologe pa čak i eksperte u lingvistici. To je istraživanje otkrilo kako pretpostavljano bezvrijedna (junk) DNA, kompletno zanemarena i zaboravljena u matici zapadne znanosti, nije uopće nekakav redundantni ostatak evolucije.

Lingvističke studije otkrivaju kako sekvencioniranje kodona ne-kodirajuće DNA slijedi pravila neke osnovne sintakse. Definitivno postoji struktura i logika u sekvenciji tih tripleta, kao neki biološki jezik. Istraživanje nadalje otkriva kako kodoni u stvari formiraju riječi i rečenice upravo kao u uobičajenom ljudskom jeziku, koji slijedi gramatička pravila.

Znanstvenici su proveli veliko istraživanje o podrijetlu ljudskih jezika i podrijetlu gramatičkih pravila, koja su tako esencijalna svim ljudskim jezicima; međutim nikada nisu uspjeli pronaći izvor. No sada po prvi put u povijesti podrijetlo jezika se može neočekivano pripisati DNA. Jezik gena je mnogo, mnogo stariji od bilo kojeg ljudskog jezika, ikada artikuliranog na ovom globusu. Čak je zamislivo da je DNA gramatika sama poslužila kao glavni nacrt za razvoj ljudskog govora.

I dok je zapadni Projekt ljudskog genoma dešifrirao 'strojni jezik' (kod) DNA molekule, strukturu DNA 'bitova' koje formiraju sekvencije nukleotida, ruski su učenjaci otkrili prisutnost jezika visoke razine u DNA. Druga zapanjujuća činjenica je što je Garjajev-ljeva grupa otkrila da DNA nikako nije zatvorena knjiga života. Otkrila je mogućnost promjene teksta DNA knjige. Kodoni DNA niza se mogu rearanžirati u različitim sekvencijama. Drugim riječima software ljudskog genoma naše DNA molekule se može reprogramirati! Istraživanje razotkriva sposobnost tripleta u DNA nizu za zamjenu mjesta.

Pronalazak sintakse i semantike DNA, sličnih našem ljudskom jeziku, indicira naše trenutno ograničeno razumijevanje DNA samo na kodiranje reprodukcije proteina za kemijsko ustrojstvo organizma, što je samo polovica priče.

Kada se in vitro u epruveti DNA izloži koherentnom laserskom svjetlu, ono spiralizira duž DNA spirale kao da je vođena strukturom DNA molekule. Najzačudjući učinak je primijećen kada se sama ta DNA ukloni, a lasersko svjetlo nastavlja spiralizirati! Vakum prostora, koji je upravo ranije bio okupiran s DNA se promijenio i nešto je prouzročilo nastavljanje spiraliziranja laserskog svjetla. Ti učinci su mjereni i ostaju na djelu još prilično vremena nakon uklanjanja DNA. Učinak je danas poznat pod nazivom DNA fantomski učinak. Vladimir Poponin sa svojim timom Ruske akademije znanosti je ponovio rad Garjajev-a na Hearthmath institutu u SAD-u. Poponin je zaključio kako se radi o strukturi polja koja je formirana u fizikalnom vakumu čak i nakon što je originalna DNA uklonjena. Vidjeli smo i ranije slične primjere promjene vakuma, koje su atribuirane torzijskim poljima.(1)

DNA programiranje

Najviše iznenađuje eksperiment koga je izvela Garjajev-ljeva grupa, a u kom je reprogramirana DNA kodonska sekvencija korištenjem modularnog laserskog svjetla. Iz njihovog otkrića gramatičke sintakse DNA jezika, mogli su modularizirati koherentno lasersko svjetlo, pa čak i radio valove i dodati semantiku (značenje) valu nosiocu. Na taj su način mogli reprogramirati in vivo DNA u živim organizmima, korištenjem ispravne rezonantne frekvencije DNA. Najimpresivnije otkriće do sada je mogućnost modulariranja vala nosioca govornim jezikom s istim učinkom reprogramiranja. To je zbujujuće i šokantno znanstveno otkriće! Naša vlastita DNA se može jednostavno reprogramirati ljudskim govornim, pretpostavljajući modulariranje riječima korektne frekvencije vala nosioca!

Buđenje duša distorzija

I dok Zapadna znanost koristi komplicirane bio-kemijske procese za 'cut and paste' (premiještanje) DNA tripleta u DNA molekuli, ruski znanstvenici koriste modulirano lasersko svjetlo kako bi uradili istu stvar. Rusi su se dokazali vrlo uspješnim u popravljanju oštećenog DNA materijala in vivo!

Terapije laserskim svjetlom temeljem nalaza Garjajeva se već uspješno primjenjuju u nekim europskim sveučilišnim bolnicama na različitim vrsta raka kože. Rak se liječi bez ikakvog ožiljka.(2)

Emocije

Daniel Winter i njegov tim za koherenciju srca je pronašao dokaz da ljudske emocije mogu isto tako reprogramirati DNA. Zvuk udaranja srca u ritmu s našim osjećajima, emocijama, se transformira u elektromagnetsku energiju u žlijezdama tijela, što djeluje kao piezoelektrično spajalo kreirajući manje valne dužine elektromagnetskih valova kao ekvivalent emocionalnim zvukovima srca. Emocije postaju energije u kretanju, e-motion (e-kretanje), koja se šalje prema DNA u svakoj stanici našeg tijela kao plavo koherentno lasersko svjetlo, koje je sposobno modulirati DNA kodone isto kao što to čine ruski laseri.

Detaljnim ispitivanje s vršnim pogledom, DNA ima oblik dodekahedrona. Potrebno je deset Φ (Phi) spirala za kreiranje dodekahedronskog helikoidalnog oblika DNA spirale. DNA molekula kao valni oblik se ugađa na srce i sposobna je primati njegove zvučne emocije. Daniel Winter to objašnjava implozijom dugih valova u kratke valove, kao mehanizmom prijenosa emocija srca vlastitoj DNA. Mjerilo je različito no omjer valnih dužina je isti, održavajući omjer Zlatne sredine. Ne hrane samo emocije našu DNA s plavim ultravioletnim svjetlom, već i stanični metabolizam, uzimanje hrane, sve je vezano za kreiranje kratkih valova ultravioletnog svjetla koje hrani našu DNA. Biljke primaju to svjetlo izravno od Sunca korištenjem klorofila u svojem lišću i koriste proces nazva fotosinteza za vezivanje fotona Sunca. Životinje jedu te biljke, te ga dobivaju posredno od biljaka, no akumulacija je međutim time postala manje učinkovita. Možda se koherentno svjetlo Sunca sprema u formi bio fotona u organizmu. Svrha metabolizma i u biljkama i u životinjama je kreiranje visoko koherentnog ultraljubičastog laserskog svjetla unutar DNA, čime se pogoni replikacija stanica.

Mnoge studije se otkrile postojanje jasne relacije između našeg mentalnog i emocionalnog stanja sa zdravljem. Ljudi koji pate od depresije i negativnih emocija duži period će eventualno patiti i od oštećenog fizikalnog zdravlja. Jeste li uočili kako netko tko najviše govori o bolesti, je upravo taj koji će ju eventualno i dobiti? Strah je negativna emocija, koja ne koristi zdravlju. Znanstvene studije su dokazale, da nezavisno o kvaliteti hranjenja beba, ako im nedostaje pažnje i dodira ljubavi majki, vjerojatno će umrijeti! Zagrljaj ljubavi majke se šalje izravno u DNA bebe!

Daniel Winter naširoko pojašnjava kako naše emocije programiraju DNA i oblikuju imuni sustav naših stanica. Negativne emocije razaraju koherenciju imunog sustava, dok ga pozitivne emocije ojačavaju. Prema Winter-u su najzdravije stvari koje treba osigurati, prosvjetljenja i ekstatičnosti, koliko god je to više moguće jer su to najzdravije emocije, koje na dugu stazu daju dugovječnosti.

Bio valni kompjuter

Obrada valova i modulirajuća svojstva DNA su otkrila potpuno novu svrhu DNA molekula. Dugo smo vremena vjerovali kako je jedina svrha DNA kao nosioca genetičke informacije za reproduciranje života. To sada izgleda predstavlja samo polovicu jednadžbe.

Garjajev i drugi u tekstu pod naslovom 'DNA valini bio kompjuter' postuliraju kako DNA nije ništa manje od inteligentnog bio kompjutera, ona je inteligentni uređaj sposoban pohranjivati i pretraživati informacije iz svih stanica tijela, povezujući kromosome svih stanica u holistički kontinuum, vrstu biološkog interneta unutar tijela. DNA kromosomi dobivaju neograničeno informacije iz metabolizma koji se odvija u baš

svakoj stanici i posljedično proizvode degulativne elektromagnetske signale kao povratnu vezu. Svaka od milijardi stanica, koje tvore naše tijelo, je u trenutnoj komunikaciji sa svima drugima. U kvantno

Buđenje duša distorzija

mehaničkim terminima, one su ne-lokalno povezane. To omogućava koordinaciju bezbroj kompleksnih biokemijskih događaja koji se odvijaju unutar našeg tijela, koje je time regulirano na koherentan način. Razmjena informacija u tijelu pomoću živčanog sustava i međustanične biokemijske molekularne difuzije, su procesi koji su pre spori da bi objasnili sposobnost trenutnog odziva našeg tijela na vanjske podražaje, niti mogu preuzeti odgovornost za šokantnu koherenciju, koja daje funkcijama našeg tijela unisonost.

Drugi dokaz da je naše tijelo jedan jedini super koherentno djelujući bio sustav daje Cleve Backster. On je uspio dokazati kako stanice iako su izolirane od ljudskog tijela još uvijek ostaju u komunikaciji sa svojim tijelom, čak i ako su transportirane jako daleko od tog tijela. Koristio je dva detektora laži, jedan spojen na dobrovoljca, a drugi na uzorke stanica koje su uzete iz njegovih usta i smještene dvanaest kilometara daleko od osobe. Backster je uspio dokazati kako se promjene u emocionalnom stanju testirane osobe reflektiraju simultano na oba detektora laži - oanj spojen na tijelo ispitanika i onaj povezan s izoliranim njegovim udaljenim uzrocima stanicama. Jedino objašnjenje tog eksperimenta je ne-lokalna povezanost svih naših stanica, nezavisno o tomu koliko su međusobno daleko, pri čemu ta povezanost ostaje čak i onda kada se stanice izoliraju iz tijela.(3)

Prema Garajev-u, genomska informacija organizma se također sprema ne-lokalno, to znači da nije ograničena samo na DNA molekule. DNA molekule samo djeluju kao uređaj za pohranu, sposoban čitati i pisati genomičke informacije iz ne-lokalnog distribuiranog polja. DNA djeluje kao fraktalna okolina koja sprema koherentno plavo lasersko svjetlo na holografski način. Taj genomski hologram se može čitati korištenje ili elektromagnetskih ili akustičkih polja.

Evo citati iz tog teksta:

"DNA djeluje kao vrsta antene otvorene za prijem ne samo unutarnjih utjecaja i promjena unutar organizma, već također i onih izvana. Dakako, ako to smatramo jednim od primarnih nalaza, to znači da sa stajališta kvantnog ne-lokaliteta organizma, ne povezuje se DNA samo s lokalnom okolinom, veći i okolinom iza lokaliteta, dosežući cijeli svemir."

Prisjetimo iz 3. poglavlja 'Znanost i svijest', paragrafa o 'morfičkim poljima' koja je predložio biolog Rupert Sheldrake. Morfička genetička polja kodiraju genetičke informacije koje se dijele sa svim članovima vrste. Model DNA valnog bio kompjutera koga predlaže Garajev i njegova grupa, baca potpuno novo svjetlo, ne samo na stvarno mjesto i način pohranjivanja genetičkih informacija, već i na mjesto odakle dolaze. Ako su u stvarnosti genetičke informacije pohranjenje u morfičkim poljima u građi prostora i vremena, možda ćemo morati re-evaluirati Darwin-ovu teoriju evolucije.(4)

Inteligentni dizajn

U zadnjem desetljeću darvinizam je uveliko kritiziran, jer je u našoj sredini već otprilike od 1859, a još uvijek ne može odgovoriti na mnoga pitanja u vezi s evolucijom vrsta. Jedna od stvari koju darvinizam ne može objasniti je nenadana eksplozija novih formi života, koje su se pojavile pred otprilike 530 milijuna godina na Zemlji. Obilje novih životnih formi koje su se pojavile s višom razinom biološke kompleksnosti od ranijih formi života, zahtijevalo je sve vrste novih proteina i odgovarajuće gene u relativno kratkom rasponu vremena. Eksplozije se teško može objasniti spontanom povećanjem u broju prirodnih mutacija gena. Teško je zamisliv način kojim su se kompletno nove vrste razvile iz prethodnih, jer to zahtijeva događanje obilja koherentnih spontanih mutacija u isto vrijeme kako bi se kreiralo sve nove karakteristike novih vrsta. Isto je tako teško shvatiti da je priroda bila sposobna kreirati tako kompleksne biološke sustave kao što je oko, samo slučajnim mijenjanjem djelića kodona DNA molekule. Svi biološki sustavi, kao što su organi, imuni sustav i osjeti su daleko kompleksniji da bi svoje postojanje mogli imati u samoj slučajnosti. Problem tih kompleksnih bioloških sustava je u tomu što nisu postupno razvijali mnoge 'prototipove', jer bi ih inače našli u fosilnim ostacima - njih jednostavno nema.

Mnoge nove biološke funkcije kao što je na primjer vid, su bile spontane kreativne invencije u evolucijskom procesu. Što je više fosila pronalazeno s ciljem traženja nedostajućih linkova u fosilnim

Buđenje duša distorzija

nalazima, paradoksalno, prikupljano je sve više dokaza o odvijanju evolucije u kvantnim iskoracima (skokovima) vrsta, kao što je skok od beskražnjaka na kralježnjake.

Razvoj novih vrsta je zahtijevao koherentno uključivanje mnogih novih bioloških funkcija u isto vrijeme. Za nove vrste kao što su ptice da bi emergirale nije dovoljno razviti samo perje, zahtijeva i lagane kosti i strukture mišića. Kada bi mutanti samo razvili perje, oni ne bi mogli iskoristiti biološku prednost i prirodna bi selekcija vjerojatno eliminirala novu formu života. Mi ljudi navodno potječemo od majmuna, no evolucionisti nisu nikada mogli stvarno dokazati takve pretpostavke.

Matematičar Fred Hoyle je ponudio prekrasnu i vjerodostojnu analogiju kao dokaz da se evolucije teško može smatrati igrom sreće na ruletu. Koristio je analogiju s tro-dimenzionalnom zagonetkom nazvanom Rubick-ova kocka. Svako lice Rubick-ove kocke je konstruirano iz matrice od 9 manjih koci po svakom licu. Svaki od tri sloja lica Rubick-ove kocke se može rotirati i oko vertikalne i oko horizontalne osi. Svako lice ima svoju vlastitu boju i kada se zagonetka riješi, sva lica Rubick-ove kocke će ponovno imati istu boju.

Pretpostavimo davanje Rubick-ove kocke slijepcu i zamolimo ga neka riješi zagonetku. Hoyle kalkulira kako bi slijepac trebao 5×10^{18} sekundi = 126 milijardi godina za slučajno kompletiranje. To je duže od starosti našeg svemira! Ako pretpostavimo sada pomaganje slijepcu, sugeriranjem 'da' ili 'ne' za svaki njegov pokušaj okreta, onda se zagonetka može riješiti u samo 120 okreta, odnosno za 2 minute.

Za rješavanje Rubick-ove kocke, trebamo samo podesiti $9 \times 6 = 54$ manjih kocki, međutim za rješavanje zagonetke života, bilo bi potrebno 3,1 milijardi nukleotida za savršeno usklađivanje u DNA nizove!

No vjerujemo li u evoluciju kao djelo slijepog čovjeka?

Profesor evolucijske biologije, Simon Conway Morris, sa Sveučilišta Cambridge, vjeruje u nužnost postojanje uzvišenog (božanskog) uzroka za našu evoluciju. Njegovo neortodoksno stajalište uzvišenog uzroka nije vrlo popularno među njegovim kolegama. Iako ne vjeruje da je čovjek izvrstan incident evolucije, jasno kazuje kako nije pristaša vizije kreacionista, čija je jedina istina da je Bog kreirao svijet u sedam dana. Iznosi neke nove i vrlo interesantne argumente. Prema Morris-u, evolucija je došla do istog rješenja istog problema mnogo puta. Na primjer, rješenje oka slično fotoaparatu je bilo 'izmišljeno' najmanje 6 puta od kompletno različitih vrsta, koje nisu prenosile to rješenje pomoću razmjene gena. Simon Conway Morris ukazuje na obilje primjera u prirodi identičnih konvergencija bioloških funkcija, identičnih rješenja, koja su nastala potpuno nezavisno unutar različitih vrsta. On kaže da su faktori okoline kao što su kisik, voda, sunčeva svjetlo i gravitacija vjerojatno sužavali moguća rješenja na samo nekoliko ograničenih rješenja. Pa tako ako postoji konvergencija u razvoju bioloških funkcija, to znači da te konvergencije nisu slučajne.(5)

Drugo pitanje, koje Darwinisti teško mogu objasniti, je nagli skok u inteligenciji svijesti koja se dogodila Neandertalcu prije nekih 35.000 godina. Od lova, Neandertalci, koji su živili u spiljama su napravili taj enormni kulturalni i inteligentni progres. Izradom alata, poljodjelstvom i držanjem životinja, čovječanstvo je po prvi put u evoluciji učinilo život ugodnijim, pa sada lov životinja u divljini nije više bio jedina opcija. Kao slučaj taj ogromni napredni iskorak je imao svoju genetičku pozadinu, a Darwinizam to teško može obraditi.

Jedan od najvažnijih stupova Darwin-izma je mutacija gena, koja se događala bez obzira na vanjske promjene u okolini. Razlog što su vrste preživjele promjene u okolini leži u njihovoj 'slučajnoj' boljoj ekipiranosti za preživljavanje. Prirodna selekcija se za preživljavanje tih bolje opremljenih mutanata, pa se stoga taj proces naziva preživljavanjem najprilagođenijih.

Dr. Bruce Lipton međutim apsolutno se ne slaže s tim aksiomom Darwinizma i kaže kako same stanice imaju sposobnost za savršeno reprogramiranje svojih vlastitih DNA, kada to zahtijevaju uvjeti vanjske okoline. Harvard-ski genetičar John Kearns je dao prvi dokaz značajne hipoteze dr. Lipton-a 1988. Stavio je bakteriju, koja nije mogla provariti mliječni šećer (laktozu) u okolinu koja je sadržavala upravo samo laktozu, čime je laktoza bila jedini mogući izvor hrane. Umjesto odumiranja te bakterije su mogle

Buđenje duša distorzija

reprogramirati svoj DNA tako da su mogle preživjeti i hraniti se laktozom. Tako je Lipton drugi nezavisni izvor, koji tvrdi kako postoji mogućnost reprogramiranja DNA!(6)

Zadnja stvar prema Darwin-ovoj teoriji, koja bi mogla izumrijeti, je najvjerojatnije sam Darwin-izam; raste znanstvena kritika, a emergiraju alternativne evolucijske teorije. Najradikalniji oponenti Darwin-istima su kreacionisti, koji jednostavno vjeruju u egzaktni tekst Geneze i ljutito tvrde kako je Bog kreirao Adama i Evu i cijeli život na Zemlji prije nekih osam tisuća godina. Naravno to simplicističko, prije nego fundamentalno, slijepo vjerovanje u Bibliju se ne može uzimati ozbiljno jer je potpuno suprotno fosilnim nalazima.

1995. se međutim pojavila nova ozbiljnija evolucijska teorija pod nazivom teorija 'Inteligentnog dizajna' (ID teorija). Utemeljitelj teorije Inteligentnog dizajna je Michael Behe, koji je lansirao svoju evolucijsku teoriju u publikaciji pod nazivom "Darwin-ova crna kutija - Darwin's Black Box". Teorija Inteligentnog dizajna tvrdi kako je život na Zemlji rezultat inteligentnog dizajna umjesto nevođenog procesa pokušaja i pogriješke. Pristalice teorije Inteligentnog dizajna, za razliku od kreacionista, priznaju da se život na Zemlji razvijao u fazama postupnog progresa malim adaptivnim promjenama iza kojih su slijedili evolucijski proboji, koje je jedino moguće objasniti kao rezultat inteligentnog uzroka.

Kvantni fizičar Amit Goswami u svojoj knjizi "Vizionarski prozor - The Visionary Window" vjeruje kako kvantne skokove u razvoju vrsta može objasniti kvantna znanost. Niz kvantnih znanstvenika je kreiralo temelj za ono što nazivaju kvantnom evolucijom.

Temeljna ideja kvantne evolucije je događanje mutacija gena u kvantnom stanju, a ne u klasičnom stanju Newton-ove fizike. Kvantna superpozicija mutacije gena se ne manifestira odmah u fenotipu organizma već se akumulira u genskom pool-u vrsta tijekom milijuna godina. Goswami spominje kako bi morfička genetska polja mogla biti prostor skladištenja tih kvantnih mutacija.

Kvantne mutacije dozvoljavaju istovremeno događanje beskrajnog broja mogućih kombinacija gena. Samo promjene u genomu nove forme života, koje imaju biološki više smisla, eventualno kolabiraju iz kvantnog stanja u klasično stanje. Spominje kako svijest mora biti involvirana za okidanje kolapsa kvantnih stanja prije emergiranja novih vrsta.

Kvantna evolucija bi mogla objasniti zašto nisu nikada nađene tranzicijske forme života u fosilnim zapisima, jer su tranzicijske forme života postojale samo virtualno u kvantnom prostoru. Samo se kvantnim probojima (skokovima) kompletira emergiranje novih vrsta. Nakon što su se te nove vrste pojavile, priroda koristi proces prirodne selekcije kako bi odabrala one gene koji su raspoloživi u pool-u gena nove vrste, a koji najbolje odgovaraju okolini. Međutim adaptacijske promjene vrsta na nove situacije u okolini su uvijek bile na raspolaganju u kolektivnom pool-u gena. Tako kvantna evolucija prihvaća Darwin-izam u smislu vjerovanja, kako je mehanizam prirodne selekcije pritisak koji omogućava vrstama adaptiranje u periodima metastaze između kvantnih skokova novih vrsta.

Za razliku od Darwin-izma koji vjeruje kako nema svrhe u evoluciji, Goswami teorija tvrdi, kako postoji raspoznatljivi smjer u evoluciju od jednostavnih prema kompleksnijim formama života. On vjeruje kako je svijesni izbor kolapsa kvantnog potencijala gena za kreiranje novih vrsta u skladu s višim planom.

Fundamentalno pitanje je zasigurno, zašto se život na Zemlji razvijao od primitivnog nesvijesnog jednostaničnog života prema samo-svijesnim ljudskim bićima? Što bi mogla biti svrha samo-svijesnosti ako je evolucija samo vezana za Darwin-ovu strategiju preživljavanje sebičnih gena?(7)

Nova otkrića skicirana u ovoj knjizi o inteligentnoj sveprisutnoj kozmičkoj energiji koja je omniprezentna u svemiru i koja može služiti i kao medij zapisivanja (memoriranja) morfičkih genetičkih polja DNA, izgleda kako su suprotstavljena Darwin-izmu i nude vjerodostojnost teorijama Inteligentnog dizajna i Kvantne evolucije.

Buđenje duša distorzija

Također i fizika teorije kaosa izgleda podržava teoriju Inteligentnog dizajna Michal Behe-a. Fraktalni atraktori teorije kaosa postavljaju filozofsko pitanje postojanje svrhe u svemiru. Jesmo li privlačeni prema konačnom cilju? Je li evolucija proces, koji vuče prema krajnjem cilju negdje u budućnosti ili nas slučajne Darwin-ističke mutacije još uvijek guraju slučajno naprijed? Teorija kaosa izgleda favorizira prvu opciju.

Rekapitulacija

Svrha DNA nije služenje samo kao uređaj kemijske memorije za reproduciranje proteina. Rusko istraživanje je otkrilo kako smo potcijenili inteligenciju DNA koja djeluje poput bio kompjutora, koji je sposoban procesirati biološke informacije staničnog metabolizma koji se odvija u našem tijelu. Najviše začuđuje mogućnost reprogramiranja sekvencije kodona DNA izvorima koherentnih frekvencija kao što su modulirano lasersko svjetlo, radio valovi i ljudske emocije. Tek smo počeli otkrivati funkciju prolaza DNA do informacijskih polja, mosta kojeg Rupert Shaldrake naziva morfičkim genetičkim poljima života. Morfička genetička polja bi mogla biti istinska potisna sila iza biološke evolucije nasuprot slučajnoj mutaciji gena i procesa prirodne selekcije, što je predlagao Darwin.

Ta nova otkrića pokazuju ujedno i kako stvarno malo znamo o DNA. Međutim činjenica kako očito još uvijek imamo ograničeno znanje o DNA na Zapadu, uzeli smo si ipak slobodu modificiranja genoma usjeva i organizama, po svojoj želji. Taj pothvat bi mogao biti vrlo riskantan za biosferu i samo preživljavanje života na Zemlji jer restrukturiranje DNA molekule razara valna svojstva DNA, pa će prirodi trebati milijune godina za popravljavanje.

Mislim, sve dok ne možemo govoriti jezik DNA, ne bi trebali težiti ponovnom pisanju knjige života; to nas vodi na loš i opasan put.